

Motion till riksdagen

1989/90:Kr521

av Lars Werner m.fl. (vpk)

Ökat anslag till idrotten

Behovet av breddidrott och motionsidrott ökar i vårt land. Med den tekniska utvecklingen i hela samhället krävs fysisk aktivitet i olika former. Idrotten är organiserad på massbasis. Den har i sina bästa stunder en fostrande funktion och kan rätt utförd vara en tillgång i folkhälsoarbetet. Idrotten är inte självklart positiv, utan det handlar om vilken inriktning den har.

Tendenser i elitidrotten visar att utvecklingen är på fel väg. Det är en utveckling som inte går mot en sund samhällsinriktning med kamratskap och gemenskap. De egoistiska och hänsynslösa sidorna framträder allt mer. Otivelaktigt spelar kommersialiseringen, med penningjakt och penningberoende, en stor roll.

Elitidrotten har ett värde som stimulansfaktor för breddidrott och motion. Den har även ett underhållningsvärde. Det är i detta syfte staten satsar pengar på idrotten, att den skall vara någonting som hela samhället har nytta av.

Utifrån dessa utgångspunkter är vpk ett idrottsvänligt parti. Våra förslag syftar till att skapa en sund idrott, fri från dominans av kommersialism och andra osunda inslag.

Det vilar ett stort ansvar på Riksidrottsförbundet att hävda dessa principer för idrotten. Eftergifter till sponsring och övrig kommersialism undergräver tilltron till idrottsrörelsen som en sund folkrörelse.

Riksidrottsförbundet måste inse sitt ansvar. Vpk har förhoppningen att RF inser farorna och vidtar åtgärder. Utifrån denna förhoppning kan vpk dela RF krav på ökat stöd till idrotten. Vpk har i flera år hävdat att RF:s anslagsbegäran varit allt för beskedliga. RF:s anslagsframställning på 448,5 milj. kr. bör beviljas. Huvudlinjen för användningen av detta nytillskott är att de fördelas på ekonomiska svaga förbunden, t.ex. de som sammanslutit sig i POOL 2000.

Enligt Riksidrottsförbundet är anslaget 170 milj. kr. för lågt. Totalt är ökningen endast 10 milj. kr. 352 milj. kr. och de 6 milj. kr. till doping på anslagen E 1 och E 2, blir 358 milj. kr. I detta ingår att lokala aktivitetsstödet – på 90 milj. kr. numera inräknas i idrottsanslaget och har höjts med 10 milj. kr.

Trots uppräknningen av det lokal aktivitetsstödet – LOK-stöd – är det långt till de 17 kr. per sammankomst som RF krävde och de flesta politiska partier

lovade i valrörelsen 1988. Vpk föreslår därför en uppräknig av LOK stödet till 17 kr. per sammankomst.

Mot. 1989/90
Kr521

Riksdagens revisorers kritik av AB Tipstjänsts eget stöd till idrotten, har behandlats av riksdagen. Regeringen skall återkomma till riksdagen och redovisa vilka regler som skall gälla för Tipstjänsts egna bidrag till idrotten.

Därför finns det anledning för vpk att återigen upprepa kravet att vinsterna av tipsmedlen skall tillfalla idrotten. Tipsmedlen bör – efter avdrag för vinster och omkostnader – oavkortade gå till idrotten. De tipsmedel det handlar om, är de idrottsanknutna spelen. Tipsmedlen bör användas till bidrag till kommunerna för uppförande av idrottsanläggningar, till stöd för småklubbar, kvinno- och handikappidrotten. Stödet till elitidrotten skall ske i sådana former att det kan motverka kommersialisering.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

1. att riksdagen till anslag E 1. Stöd till idrotten, för budgetåret 1990/91 anslår 90 000 000 kr. utöver regeringens förslag.

2. att riksdagen beslutar att det lokala aktivitetsstödet skall höjas till 17 kr. per sammankomst,

[att riksdagen hos regeringen begär förslag innebärande att överskottet av tipsmedlen överförs till idrotten enligt vad i motionen anförts.¹⁾

Stockholm den 24 januari 1990

Lars Werner (vpk)

Berith Eriksson (vpk)

Bo Hammar (vpk)

Bertil Måbrink (vpk)

Lars-Ove Hagberg (vpk)

Margó Ingvardsson (vpk)

Alexander Chrisopoulos (vpk)

¹⁾ 1989/90:Fi730

